

-ร่าง-

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนด
การประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔/๑ มาตรา ๔/๒ และมาตรา ๔/๓
แห่งพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑

“มาตรา ๔/๑ การขออนุญาต การอนุญาต การรายงาน การส่งหรือยื่นเอกสาร
การบอกกล่าว การจัดทำข้อมูล การสั่ง การเปิดเผย การลงลายมือชื่อ การชำระราคา การรับชำระราคา
หรือการดำเนินการอื่นใด ตามพระราชกำหนดนี้ ให้ดำเนินการในรูปแบบหรือช่องทางอิเล็กทรอนิกส์
โดยให้ถือว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว เว้นแต่คณะกรรมการ
ก.ล.ต. จะประกาศกำหนดเป็นอย่างอื่น

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ คำว่า “ขออนุญาต” และ “อนุญาต” ให้มีความหมาย
เช่นเดียวกับบทนิยามของคำดังกล่าวที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๔/๒ ในกรณีที่บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ต้องบอกกล่าว
แจ้งความ ประกาศเปิดเผย หรือโฆษณาข้อความใด ๆ ให้นำบุคคลอื่นหรือประชาชนทราบในหนังสือพิมพ์
รายวัน สิ่งตีพิมพ์อื่นใด หรือ ณ สถานที่ใด ๆ ให้กระทำในรูปแบบหรือช่องทางอิเล็กทรอนิกส์
เว้นแต่คณะกรรมการ ก.ล.ต. จะประกาศกำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๔/๓ เพื่อให้เหมาะสมกับการดำเนินการตามมาตรา ๔/๑ และมาตรา ๔/๒
คณะกรรมการ ก.ล.ต. อาจกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการปฏิบัติตามมาตราดังกล่าว
โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการดำเนินการ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ ความน่าเชื่อถือ
การเก็บรักษาข้อมูล ความสะดวกของประชาชน และต้นทุนของภาครัฐ”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๖/๑ การคุ้มครองพยาน มาตรา ๕๐/๑
มาตรา ๕๐/๒ และมาตรา ๕๐/๓ แห่งพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑

“หมวด ๖/๑

การคุ้มครองพยาน

มาตรา ๕๐/๑ บุคคลซึ่งจะมาให้ หรือได้ให้ข้อเท็จจริง ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับ
การกระทำความผิดที่อาจดำเนินมาตรการลงโทษทางแพ่งได้ และการกระทำความผิดที่คณะกรรมการ
เปรียบเทียบไม่มีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามพระราชกำหนดนี้ ให้ถือว่าเป็นพยานที่อาจได้รับการคุ้มครอง
ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา

ในกรณีที่สำนักงาน ก.ล.ต. เห็นว่าบุคคลตามวรรคหนึ่งอาจไม่ได้รับความปลอดภัย หรือกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งหรือบุคคลซึ่งมีประโยชน์เกี่ยวข้องร้องขอ และสำนักงาน ก.ล.ต. เห็นว่าสมควรจัดให้อยู่ในความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ให้สำนักงาน ก.ล.ต. แจ้งสำนักงานคุ้มครองพยานเพื่อพิจารณาจัดให้มีมาตรการในการคุ้มครอง บุคคลดังกล่าว

ค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายเพื่อจัดให้มีมาตรการในการคุ้มครอง บุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงาน ก.ล.ต. โดยถือว่าเป็นค่าใช้จ่าย ในการดำเนินงานของสำนักงาน ก.ล.ต.

เพื่อประโยชน์ตามหมวดนี้ ให้สำนักงาน ก.ล.ต. ทำความตกลงกับสำนักงานคุ้มครอง พยานเกี่ยวกับการพิจารณา การดำเนินการ และการจัดให้มีมาตรการคุ้มครองพยาน

มาตรา ๕๐/๒ ผู้ใดแจ้งถ้อยคำ แจ้งเบาะแส ให้ข้อเท็จจริง หรือเอกสารหลักฐานแก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ให้ทราบเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่อาจดำเนินมาตรการลงโทษทางแพ่งได้ และ การกระทำความผิดที่คณะกรรมการเปรียบเทียบ ไม่มีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามพระราชกำหนดนี้ ถ้าผู้นั้นได้กระทำโดยสุจริตย่อมได้รับความคุ้มครองไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญา

มาตรา ๕๐/๓ ผู้ใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดที่คณะกรรมการ เปรียบเทียบ ไม่มีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามพระราชกำหนดนี้ หากได้ให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแส หรือ ข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาความผิดของผู้ที่มีส่วนร่วม ในการกระทำความผิดรายอื่น และสำนักงาน ก.ล.ต. เห็นสมควรจะกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี ก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวน ตามหมวด ๗/๑ หรือพนักงานอัยการ เห็นควรกันบุคคลตามวรรคหนึ่งไว้เป็นพยานแล้ว ห้ามมิให้ ดำเนินคดีอาญา มาตรการลงโทษทางแพ่ง หรือการลงโทษทางปกครอง กับผู้ซึ่งถูกกันไว้เป็นพยานนั้น”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๗/๑ การสืบสวนและสอบสวนโดย พนักงานเจ้าหน้าที่ มาตรา ๕๖/๑ ถึงมาตรา ๕๖/๑๒ แห่งพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑

“หมวด ๓/๑

การสืบสวนและสอบสวนโดยพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๖/๑ ในหมวดนี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

“ความผิดที่พนักงานเจ้าหน้าที่สืบสวนและสอบสวนได้” หมายความว่า ความผิดตามบทบัญญัติดังต่อไปนี้

(๑) มาตรา ๓๐ ประกอบกับมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๖ (๑)

(๒) มาตรา ๓๑ ประกอบกับมาตรา ๔๖ (๒)

(๓) ความผิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามข้อเสนอแนะของ

คณะกรรมการ ก.ล.ต.

“พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวน” หมายความว่า เลขาธิการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการมอบหมายให้สืบสวนและสอบสวนการกระทำที่อาจเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดที่พนักงานเจ้าหน้าที่สืบสวนและสอบสวนได้ เป็นรายกรณี

“พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ” หมายความว่า พนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ

มาตรา ๕๖/๒ ความในหมวดนี้ ให้ใช้บังคับกับกรณีการกระทำที่อาจเข้าข่ายเป็นความผิดที่พนักงานเจ้าหน้าที่สืบสวนและสอบสวนได้ และพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวนได้รับมอบหมายให้สืบสวนและสอบสวนในกรณีนั้น

มาตรา ๕๖/๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวนมีอำนาจทำการสืบสวนคดีอาญาและมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ เฉพาะความผิดที่พนักงานเจ้าหน้าที่สืบสวนและสอบสวนได้

อำนาจและหน้าที่ตามวรรคหนึ่งไม่รวมถึง การจับ การควบคุมผู้ถูกจับ การขัง และการปล่อยชั่วคราว

ในกรณีที่ต้องดำเนินการจับ ควบคุมผู้ถูกจับ ขัง หรือปล่อยชั่วคราว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวนแจ้งให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือข้าราชการตำรวจ ที่มีอำนาจสอบสวนความผิดที่พนักงานเจ้าหน้าที่สืบสวนและสอบสวนได้ เป็นผู้ดำเนินการต่อไป

มาตรา ๕๖/๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวนอาจนำบรรดาข้อมูล ข้อเท็จจริง เอกสาร และหลักฐานต่าง ๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมไว้ก่อนที่เลขาธิการจะแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวนสำหรับคดีนั้น มาเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนในคดีดังกล่าวต่อไปก็ได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้รวมถึงข้อมูลการให้ถ้อยคำของผู้ต้องหา เว้นแต่ในชั้นพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มีการดำเนินการโดยสอดคล้องกับกระบวนการตามมาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๔/๑ มาตรา ๑๓๔/๒ มาตรา ๑๓๔/๓ มาตรา ๑๓๔/๔ และมาตรา ๑๓๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ไว้แล้ว

มาตรา ๕๖/๕ ให้สำนักงาน ก.ล.ต. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ก.ล.ต. มีอำนาจออกระเบียบในเรื่องดังต่อไปนี้ได้

(๑) หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการ ในการพิจารณาให้มีการสืบสวนและสอบสวนโดยพนักงานเจ้าหน้าที่

(๒) หลักเกณฑ์และวิธีการในการสืบสวนและสอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวน รวมทั้งการจ่ายค่าตอบแทนพิเศษและค่าใช้จ่ายอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและสอบสวนดังกล่าว

มาตรา ๕๖/๖ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ทำการสอบสวนคดีอาญาเรื่องใดไปแล้ว แต่ต่อมาปรากฏว่าคดีนั้นเป็นความผิดที่พนักงานเจ้าหน้าที่สืบสวนและสอบสวนได้และสำนักงาน ก.ล.ต. รับจะดำเนินการคดีนั้นเอง พนักงานสอบสวนดังกล่าวอาจส่งมอบสำนวนการสอบสวนคดีนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวนดำเนินการต่อไปก็ได้ และให้ถือว่าสำนวนการสอบสวนที่ส่งมอบนั้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวน

มาตรา ๕๖/๗ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวน เห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนต่อเลขาธิการเพื่อพิจารณาดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดและความผิดนั้นมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปี ให้เลขาธิการสั่งงดการสอบสวน และบันทึกเหตุที่งดนั้นไว้แล้วให้ส่งบันทึกพร้อมกับสำนวนไปยังพนักงานอัยการ

ถ้าอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าสามปี ให้เลขาธิการส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการพร้อมทั้งความเห็นที่ควรให้งดการสอบสวน

ถ้าพนักงานอัยการสั่งให้งด หรือให้ทำการสอบสวนต่อไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวนปฏิบัติตามนั้น

(๒) ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิด ให้ดำเนินการตามมาตรา ๕๖/๘ และมาตรา ๕๖/๙ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๖/๘ ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ เมื่อได้รับความตามทางสอบสวนอย่างใด ให้เลขาธิการทำความเห็นว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องส่งไปพร้อมกับสำนวนยังพนักงานอัยการ

ถ้าพนักงานอัยการเห็นชอบด้วยว่าควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ยุติการสอบสวนโดยสั่งไม่ฟ้อง และให้แจ้งคำสั่งนี้ให้เลขาธิการทราบ

ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าควรสอบสวนต่อไป ก็ให้สั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวนปฏิบัติเช่นนั้น

ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าควรสั่งฟ้อง ก็ให้แจ้งให้ข้าราชการตำรวจในท้องที่ซึ่งผู้ต้องหาที่อยู่จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้ได้ตัวผู้ต้องหา ถ้าผู้ต้องหาอยู่ต่างประเทศ ให้พนักงานอัยการจัดการเพื่อขอให้ส่งตัวข้ามแดนมา

มาตรา ๕๖/๙ ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิดและผู้นั้นถูกควบคุม หรือขังอยู่ หรือปล่อยชั่วคราว หรือเชื่อว่าคงได้ตัวมาเมื่อออกหมายเรียก ให้เลขาธิการทำความเห็นตามท้องสำนวนการสอบสวน ว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องส่งไปยังพนักงานอัยการพร้อมด้วยสำนวน

ในกรณีที่เสนอความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้เลขาธิการดำเนินการดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ในกรณีที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวอยู่ ให้เลขาธิการทำคำร้องขอต่อพนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือข้าราชการตำรวจ ที่ควบคุมตัวผู้ต้องหานั้นเพื่อปล่อยหรือปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา

(๒) ในกรณีที่ผู้ต้องหาถูกขังอยู่ ให้เลขาธิการทำคำร้องขอต่อพนักงานอัยการเพื่อขอต่อศาลให้ปล่อย

มาตรา ๕๖/๑๐ เมื่อได้รับความเห็นและสำนวนจากเลขาธิการในมาตราก่อน ให้พนักงานอัยการปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ออกคำสั่งไม่ฟ้อง แต่ถ้าไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้สั่งฟ้องและแจ้งให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือข้าราชการตำรวจ ที่ควบคุมตัวหรือปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาส่งตัวผู้ต้องหาเพื่อฟ้องต่อไป

(๒) ในกรณีมีความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้ออกคำสั่งฟ้องและฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล โดยให้มีอำนาจดำเนินการให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือข้าราชการตำรวจ ที่ควบคุมตัวหรือปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาส่งตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการต่อไป ถ้าไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้สั่งไม่ฟ้อง

ในกรณีหนึ่งกรณีใดข้างต้น พนักงานอัยการมีอำนาจ

(๑) สั่งตามที่เห็นควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการสืบสวนและสอบสวน ดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งพยานคนใดมาให้ซักถามเพื่อส่งต่อไป

(๒) วินิจฉัยว่าควรปล่อยผู้ต้องหา ปล่อยชั่วคราว ควบคุมไว้ หรือขอให้ศาลยัง แล้วแต่กรณี และจัดการหรือสั่งการให้เป็นไปตามนั้น

มาตรา ๕๖/๑๑ ในกรณีที่เลขาธิการเสนอความเห็นควรส่งฟ้องไปยังพนักงานอัยการ แต่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง และคำสั่งนั้นไม่ใช่คำสั่งของอัยการสูงสุด ให้พนักงานอัยการส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งให้เลขาธิการพิจารณาต่อไป แต่ทั้งนี้ มิได้ตัดอำนาจพนักงานอัยการที่จะจัดการอย่างใดแก่ผู้ต้องหาตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๕๖/๑๐ วรรคสอง

ในกรณีที่เลขาธิการแย้งคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ส่งสำนวนพร้อมความเห็นที่แย้งกันไปยังอัยการสูงสุดเพื่อชี้ขาด แต่ถ้าคดีจะขาดอายุความหรือมีเหตุอย่างอื่นอันจำเป็นจะต้องรีบฟ้อง ก็ให้ฟ้องคดีนั้นตามความเห็นของเลขาธิการไปก่อน

บทบัญญัติในมาตรานี้ให้นำมาบังคับในการที่พนักงานอัยการจะอุทธรณ์ ฎีกา หรือถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์และถอนฎีกา โดยอนุโลม

มาตรา ๕๖/๑๒ เว้นแต่จะได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะในหมวดนี้ให้นำบทบัญญัติดังต่อไปนี้มาใช้บังคับแก่การสืบสวนและสอบสวนโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย โดยอนุโลม

(๑) ลักษณะ ๑ หลักทั่วไป ของภาค ๑ ข้อความเบื้องต้น แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๒) หมวด ๑ หลักทั่วไป และหมวด ๒ อำนาจสืบสวนและสอบสวน ของลักษณะ ๒ อำนาจพนักงานสอบสวนและศาล ในภาค ๑ ข้อความเบื้องต้น แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๓) ลักษณะ ๔ หมายเรียกและหมายอาญา ของภาค ๑ ข้อความเบื้องต้น แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับหมายเรียกและหมายค้น

(๔) หมวด ๒ ค้น ของลักษณะ ๕ จับ ขัง จำคุก ค้น ปล่อยชั่วคราว ในภาค ๑ ข้อความเบื้องต้น แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๕) ลักษณะ ๑ หลักทั่วไป ของภาค ๒ สอบสวน แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๖) หมวด ๑ การสอบสวนสามัญ ของลักษณะ ๒ การสอบสวน ในภาค ๒ สอบสวน แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”

มาตรา ๖ บรรดาคดีซึ่งเป็นความผิดที่พนักงานเจ้าหน้าที่สืบสวนและสอบสวนได้
ตามมาตรา ๕๖/๑ แห่งพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และสำนักงาน ก.ล.ต. ได้กล่าวโทษผู้กระทำความผิดต่อพนักงาน
สอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ให้พนักงานสอบสวนดังกล่าวดำเนินการสอบสวนคดีนั้นต่อไป

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี